

"Ta kozmička OR energija prožima cijeli naš univerzum... ta energija nema masu i spontano pulsira" – Wilhelm Reich.

ORGON ILI ŽIVOTNA ENERGIJA

JOECCELL - AUTOMOBIL NA VODU - ORGON

Prije nešto više od deset godina jedan australijanac, garažni mehaničar, po imenu "Joe", sasvim slučajno, s namjerom da smanji potrošnju goriva na svom autu, konstruirao je jednu spravu koja je kasnije postala relativno poznata kao "Joe Cell," i uz pomoć koje je postalo moguće pokretati motor automobila na tzv. "energiju nulte točke." Sam uređaj se sastoji od metalnog vanjskog kućišta (anoda) u kome se nalazi nekoliko cilindara od kojih su jedni neutralni, a drugi pozitivnog polariteta; i oko pola litre vode.

Nakon prvog testiranja ovog uređaja, Joe je primjetio da njegov automobil nije potrošio ni kap goriva. Daljnjim ispitivanjem on je primjetio da ta ćelija proizvodi određenu energiju neobičnih svojstava, koja njemu do tada nije bila poznata. U svakom slučaju, bilo je očigledno da se tu ne radi ni o kisiku niti o vodik, tj. jednoj od dvije supstance koje službeno zajednički tvore vodu. Znači, u vodi se nalazilo još nešto, nešto što je za Joe-a u to vrijeme bila misterija.

Orgon, Prana, Chi, Akaša, Baraka, Bioplazma, Biodinamični eter, Brahma, Dige, Mana, Manitu, Fluoroplazmična energija, Mungo, Bio-kozmička energija, Digin, Neutralna sila, Tahionska energija, Tondi, Vril, Skalarna energija, Telezma... ili životna energija, je nešto što je oduvijek bilo prisutno u ovom univerzumu, a nekima još i odavno poznato. Čini se da svojstva i potencijali te, za većinu nas još uvijek misteriozne sile, ruše postavke na kojima počiva ova naša "konzenzusna realnost". Tako se i "elita," koja samu sebe smatra vlasnikom, kako nas, tako i ove oblasti postojanja, već odavno trudi, iz petnih žila, da i ova istina ne postane dio naše objektivne realnosti.

Čini se da u realnosti koju nam oni prezentiraju, ionako nema mnogo mjesta za istinu. To je vjerovatno zbog toga što bi nas istina mogla osloboditi od njihove kontrole. Isto tako, sve su prilike da će nam orgon ostati misteriozan onoliko dugo dok ne odlučimo da izvadimo glavu iz pijeska, i počnemo sami njome razmišljati.

Malo je poznato da je Dr Wilhelm Reich još oko 1930. godine (zvanično) otkrio životnu energiju, koju je on nazvao – Orgon. Reich, inače rodom Austrijanac, diplomirao je na medicinskom fakultetu u Beču 1922. godine, a onda je zajedničkim radom sa Sigmundom Freudom postao i jedan od pionira psihoanalitike. Kao protivnik fašizma, Reich je napustio Austriju 1939. godine i prešao u USA, gdje je najviše radio na proučavanju orgona. Još u to vrijeme on je počeo sa proizvodnjom orgonskih akumulatora i 'orgonskih topova,' uređaja za modifikaciju klime koje je nazvao "cloud-busters" (razbijači oblaka). Reich je bio uvjeren da se orgon može upotrebljavati za razne pozitivne svrhe, međutim, kao i mnogi drugi naučnici koji su se našli na pragu otkrića i primjene besplatne energije, Reich je uhapšen od strane američke vlade, njegova laboratorija kao i knjige na temu orgona su mu spaljeni, podaci o njegovom radu zataškani a ni on sam nije uspio izaći živ iz zatvora. Umro je u zatvoru, navodno od infarkta.

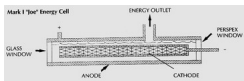
Postoje i podaci da je ova energija bila poznata i Nikoli Tesli, kao i načini za njenu proizvodnju i distribuciju, koji bi osigurali da svi mi danas imamo na raspolaganju besplatnu energiju. O smanjenju zagađenja planete da ne pričamo. U svakom slučaju, ova akcija "kontrolnog sistema matrice" samo je usporila napredak na proučavanju životne energije, koja još uvijek službeno ne postoji, dok su tzv. "naučnici iz podzemlja" tiho nastavili sa radom na njenom proučavanju, razvijanju određene tehnologije koja je u stanju primjenjuje orgon u pozitivne svrhe kao i publikacijom literature na tu temu.

U ovom tekstu navest ćemo samo par primjera primjene ove energije, kao i neke od njenih osnovnih karakteristika. Čitatelji koje interesira ova tematika, u ovom tekstu će naći sasvim dovoljno informacija da sami započnu sa svojim osobnim istraživanjem ove sile, kao i metode njene moguće upotrebe.

ORGONSKA ENERGETSKA ĆELIJA – TIP MARK I

Teško je znati koliko se u ovom momentu ljudi besplatno vozi na orgon u Australiji. Vjerovatno se radi o nekoliko tisuća. Teško je predvidjeti i koliko dugo će to trajati, jer mnogi predviđaju da kad upotreba orgona dostigne određeni prag, umještati će se i vlada donošenjem nekog zakona tipa "zabrane korištenja bilo kakvih alternativnih izvora energije, osim konvencionalnih".

Stvar sa ovim tipom orgonske energetske ćelije počela je tako kad je još 1991. godine, jedan australijanac kojeg ćemo nazvati Joe "X," pokušao da konstruira jednu spravu koja je trebala proizvesti vodenu paru a ona potpomognuti u pokretanju motora, tako da bi se uz njenu pomoć uštedila potrošnja goriva auta. Radilo se o jednom cilindru od nehrđajućeg čelika u kome se nalazio jedan drugi cilindrični elemenat koji je bio perforiran. Joe je, navodno, zamislio da će spajanjem vanjskog cilindra sa pozitivnim nabojem akumlatora od 12V i unutrašnjeg sa negativnim, doći do ključanja vode u ćeliji. Onda bi on tu oslobođenu vodenu paru sproveo do glave motora kako bi ona pospješila rad cilindara i tako smanjila potrošnju goriva. Ta njegova prva ćelija je bila veličine 870mm x 100mm, napravljena od jedne cijevi od nehrđajućeg čelika, koja je normalno bila sastavni dio jedne muzilice za krave. Jedan kraj te cijevi već je imao stakleni poklopac koji je normalno služio za promatranje protoka mlijeka u muzilici, dok je Joe na drugi kraj tog cilindra montirao jedan okrugli poklopac od pleksiglasa na kome je ostavio otvor za izvod koji je vezao unutrašnji perforirani cilindar za negativni pol akumlatora.

Slika 1 - Mark I

Taj unutrašnji cilindrični elemenat bio je veličine 600mm x 87mm, sa perforiranim romboidnim rupama veličine 12mm x 8mm. Na kraju prve trećine vanjske cijevi, Joe je napravio jedan izvod u obliku cijevi za kojeg je spojio plastično crijevo promjera oko 12mm. To plastično crijevo on je onda spojio sa dijelom karburatora (rasplinjača, fergazera) koji je služio za pred-grijavanje goriva, misleći da taj uređaj snabdjeva gorivom glavnu komoru karburatora. Radilo se o vozilu tipa Rover V8 3500 SD1 koje je imalo jedan potpuno zatvoreni aluminijski motor, dok je model karburatora bio "Zenith" (sličan "SU" tipu karburatora.)

Kada je napunio ćeliju vodom, zatvorio je i povezo sa zasebnim akumlatorom od 12V, primjetio je kroz otvore sa strane, da je ćelija bila puna bijelih mjehurića, kao i bjeličastu paru koja se izdvajala k površini vode. Joe je pretpostavio da se tu radilo o vodenoj pari. On je onda

upalio auto na benzin, kao i obično i pustio ga da radi na leri. Zatim je iskopčao crijevo za dovod goriva. Motor je nastavio raditi cijelo vrijeme, iako nije više primao gorivo!!! Međutim, rad motora nije više bio ritmičan kao normalno, te je Joe morao da mu pomakne paljenje za skoro 80 stupnjeva kako bi ga vratio na normalu. Tako ga je ostavio da radi neko vrijeme, misleći da motor radi na vodenu paru. Kada je odlučio da ga ugasi, Joe je iskopčao ćeliju iz akumlatora, međutim, na njegovo iznenađenje, motor je nastavio raditi kao da se ništa nije desilo!!! Motor se isključivao samo uz pomoć normalnog ključa koji inače služi za paljenje i gašenje auta. Joe je tada primjetio kako može upaliti motor sasvim normalno uz pomoć anlasera, bez benzina i bez povezivanja ćelije sa akumlatorom. Neki od čitatelja koji se razumiju u automehaniku, već znaju da uređaj za pred-grijavanje goriva, u stvari, ni ne sprovodi gorivo do glavne komore karburatora. U stvari, on ne vodi nigdje, osim vanjskog omotača kutije karburatora.

Od onoga što je Joe ovdje otkrio, normalnom čovjeku se počinje vrtiti u glavi. Sve ovo podrazumijeva da se do cilindra motora iz same orgonske ćelije ni ne dovodi nikakva eksplozivna smjesa. Jedini plin koji ovdje normalno ulazi u motor, to je obični zrak.

Što se, u stvari, u ovom slučaju događalo, teško je objasniti. S obzirom da je motor radio bez mješavine nekog konvencionalnog goriva i zraka, u ovom slučaju, gorivo je pristizalo iz nekog drugog izvora. Tako je Joe, ili slučajno uspio povezati motor auta sa nekim tajnim izvorom alternativne energije, ili je uspio mentalno kontrolirati rad motora, uticajem svog uma na materiju. Treća mogućnost ne postoji. Međutim, Joe je bio zaprepašten ovim fenomenom, isto kao i svi ostali kojima je on to pokazao. On nije znao kako ta stvar funkcioniра, ono što je jedino znao, bilo je to da ona funkcioniра.

Čini se da je on uspio priključiti se na ono što neki nazivaju – energija nulte točke (zero-point energy).

Što se ovom prilikom događa u cilindrima motora, to možemo samo nagađati ?! Da li se radi o imploziji, eksploziji ili kombinaciji ovih dvaju reakcija ?

Joe je kasnije modificirao svoju prvu orgonsku ćeliju - Mark I. Primjetio je da je manja ćelija isto toliko efikasna kao i velika, kao i to da je mnogo lakša za instalirati u auto. Skratio je dužinu ćelije na oko 435mm i instalirao je u auto tipa Rover, nekada u gepek a ponekad ju je držao i pored sebe u kabini auta. Joe kaže da se tu javljao i jedan manji problem. Ukoliko bi ostavio auto preko noći, ćelija bi se ispraznila, odnosno, njen električni naboj. Međutim, on je taj problem rješavao tako što bi je ponovo priključio na akumlator u trajanju od neke 3 minute. Njegov auto marke Rover, normalno ima paljenje podešeno u blizini "gornje mrtve tačke," međutim, da bi motor normalno radio na orgonsku ćeliju, paljenje se moralo pomaknuti prema

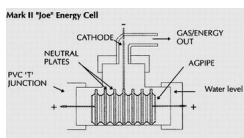
naprijed za nekih 80o. Joe naglašava da se paljenje na različitim tipovima auta mora različito i podešavati, kada se oni konvertiraju na "orgonski pogon." Još nešto vrlo interesantno. Bilo koliko dugo da se auto vozi na orgonsku ćeliju, kazaljka koja pokazuje temperaturu motora stoji stalno na nuli. Motor ostaje hladan prilikom rada, hladnjak (kiler) za vodu je također hladan, isto kao i auspuh ! Motor ne ispušta nikakve plinove.

(*Ovo je jedan od razloga zašto svi oni koji koriste ovaj oblik pogona u Australiji, skidaju ove uređaje prije nego što voze aute na tehnički pregled, jer je tamo obavezno mjerenje emisije ispušnih plinova iz auspuha. Sada samo treba zamisliti kako objasniti mehaničarima u servisu zašto auto ne emitira ispušne plinove ?!)

Bez obzira što je njegova ćelija uredno funkcionirala, Joe-a je ipak kopkalo što se to unutra događa, te ju je dao Ron-u Davis-u, profesoru na Unverzitetu Newcastle, u državi New South Wales, da je ovaj malo bolje ispita. Profesor Davis je veoma brzo riješio problem prekonoćnog gubitka električnog naboja ćelije, tako što je na nju instalirao jednu običnu bateriju od 1.5 V, s kojom se ćelija poveže kad nije u upotrebi, (negativni pol – uzemljenje, pozitivni pol za vanjski omotač ćelije). Joe je također primjetio da se iz te baterije uopće ne troši energija, dok je ona povezana sa ćelijom !? (Profesor Davis je kratko nakon toga umro, navodno, usljed infarkta). Isto tako, ukoliko se za vrijeme vožnje orgonska ćelija samo na kratko poveže sa ovom baterijom od 1.5 V, snaga motora se drastično povećava ("turbo" efekat !).

TIP MARK II

Sljedeća ćelija, koju je Joe napravio, drastično se razlikovala od prve, tipa Mark I. U ovoj ćeliji on je koristio 7 ravnih okruglih čeličnih pločica poredanih u redu, jedna iz druge. Ove čelične pločice bile su debljine od oko 2mm, promjera oko 100mm i upakirane u jedno kratko nabrano plastično crijevo. Jedna trećina njihovog radijusa bila je odstranjena kako bi se iznad tih pločica ostavio prostor za oslobađanje 'plina.' Sve to je onda smješteno u "T – Profil" cijevi od PVC materijala.

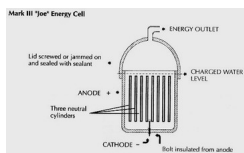

Slika 2 - Mark II

Svaka pločica je bila smještena u jedan nabor cijevi, prilikom čega je razmak između njih bio nekih 8mm. Oba kraja cijevi su bila zatvorena sa poklopcima. Čelične pločice koje su se nalazile sa strane bile su pozitivno naelektrizirane dok je centralna bila negativnog naboja. Dvije srednje pločice sa svake strane su ostavljene bez naelektriziranja, kao "neutralne pločice." Tokom daljeg eksperimentiranja, Joe je primjetio da je mnogo manje amperaže potrebno kako bi se naelektrizirala ćelija koja ima neutralne pločice, od one koja se sastoji samo od anode i katode a i produkcija 'plina' se poboljšala kod ovih ćelija sa neutralnim pločicama. Međutim, ova ćelija je imala i određene nedostatke u smislu da nije lako podnosila tenziju usljed razlike pritiska koja se javljala u ćeliji kod dodavanja i otpuštanja gasa pritiskom na pedal (usljed čega je na mahove dolazilo do nagle produkcije kako orgona tako i pritiska na kućište ćelije.)

TIP MARK III

Joe se onda odlučio probati sa koncentrično postavljenim cilindrima od nehrđajućeg čelika smještenih u jednom debljem čeličnom kontejneru. U međuvremenu, primjetio je da ćelija ima jaču snagu kada se katoda električno poveže kroz dno ćelije (pri tome se ona treba izolirati od anode).

Slika 3 – Mark III

Znači, Mark III ćelija se sastojala od 5 koncentričnih cirkularnih čeličnih cilindara (nehrđajući - rostfrei - gradacije 316 - čelik za posuđe - nemagnetičan !). Centralni cilindar, koji je otprilike promjera 2.5cm, poveže se kroz dno ćelije sa negativnim nabojem, kao katoda. (Izolira se od kućišta ćelije). Zatim slijede tri neutralna cilindra promjera 5cm, 7.5cm i 10cm, iste visine kao i anoda; i koncentrično poredanih od centra prema van. Peti cilindar čini samo vanjsko kućište ćelije, koje bi trebalo biti takođe od nehrđajućeg čelika i debljine od najmanje 3mm. Vrh anode (poklopac) trebao bi biti kupast ili zaobljen, kako bi omogućio usmjeravanje energije prema vrhu ćelije. Gornja i donja strana cilindra koji čine unutrašnji dio ćelije ne bi trebali biti bliže od 2.5cm od vrha ili dna kućišta. Svi cilindri moraju međusobno biti odvojeni uz pomoć najboljih izolatora. Neki preporučuju graničnike od crne gume. U svakom slučaju, na principu ove 3-će orgonske ćelije, Mark III, danas su već razvijene mnoge njene verzije. Sa nekih pola litre vode, auti prelaze neograničen broj kilometara. Sama ćelija najvjerojatnije akumulira orgonsku energiju. Da li iz same vode ili iz 'okoline', uz pomoć vode, to za sada još uvijek nije potpuno jasno. Znači, radi se o orgonskom akumulatoru. Čini se da je trenutno najviše u upotrebi verzija orgonske ćelije sa 5 cilindara, odnosno Mark III.

JOE CELL - OSNOVNE KARAKTERISTIKE

1. Voda iz ćelije se ne troši
2. Ćelija ostaje hladna dok radi (kao i motor od auta kojeg ona pokreće)
3. Često potraje jedan određen period vremena dok motor počne raditi na određenu orgonsku ćeliju. On u početku počne raditi nestabilno i isprekidano.
4. Ukoliko se ćelija odstrani iz auta, jedno određeno vrijeme treba proći da bi se motor ponovo vratio na svoj normalan rad na benzin.
5. Ako je orgonska ćelija korištena u nekom autu tokom dužeg vremenskog perioda, motor automobila može da postati "energetski nabijen," i od tog momenta orgonska ćelija nije više ni potrebna da bi motor radio. Auto ide sasvim normalno - i bez benzina i bez ćelije!?! (Još jedan od "neobjašnjivih fenomena"!)
6. Sve svjećice kao i njihovi kablovi mogu se odstraniti, a auto će sasvim normalno funkcionirati i bez njih, ukoliko se ne odstrani razvodna kapa i namotaj (bobina) za paljenje motora.
7. Ćelija ne mora biti spojena sa unutrašnjošću motora. Dovoljno ju je samo staviti blizu motora.
8. Da bi ćelija radila, voda se mora "elektrizirati".
9. "Elektrizirana" voda se može pretočiti iz jednog kontejnera u drugi bez gubitka "naboja". (Mnogi koriste posebne ćelije za elektriziranje vode, kako bi izbjegli taloženje "sedimenta" na izolacijske graničnike postavljene između cilindara).
10. Ćelija traži specifičan stil konstrukcije, koji je za sada slabo razumljiv većini konstruktora.
11. U vezi orgona i orgonskih akumulatora danas se razvila jedna cijela filozofija. U vezi sa svim tim, takođe se promovira i mnogo mitova, odnosno, dezinformacija, te se čitateljima preporučuje oprez uz korištenje vlastitog razbora.
12. Prisustvo različitih ljudi može različito utjecati na rad ćelije. (Čini se da između čovjeka i

ove energije dolazi do određene interakcije?!? Neki čak tvrde da su se za vrijeme svog rada sa orgonom izlječili od određenih teških oboljenja.)

Neke karakteristike orgona

1. Orgon nema masu, nema inerciju niti težinu, tako da se ne može ni mjeriti konvencionalnim uređajima za mjerenje.
2. Prisutan je svugdje, međutim njegova koncentracija varira od mjesta do mjesta i od vremena do vremena.
3. Nalazi se u stalnom kretanju. Kreće se neravnomjerno od zapada prema istoku, brzinom dosta većom od brzine rotacije zemlje. Iz nekog od akumulatora ta energija se emitira u vidu cirkularnih pulsirajućih valova.
4. Negira zakon entropije. Kreće se od nižih koncentracija prema višim. Ovo je bitno za one koji eksperimentiraju s orgonskom ćelijom. Ako se ćelija nalazi na nepovoljnoj lokaciji, onda će joj trebati više vremena da se aktivira a u nekim slučajevima neće se ni aktivirati. Tako se neke ćelije mogu aktivirati vrlo brzo dok drugima nekada treba i nekoliko sedmica.
5. Orgon je sposoban i da stvara novu materiju. U određenim okolnostima u ćeliji se formiraju različiti minerali koji su za sada nepoznati (ne radi se o sedimentu iz vode). Radi se o "puderu" bijele ili zelene boje koji se taloži na dno ćelije, što može ometati njen pravilan rad. U slučaju pojave ove materije, ćelija se mora rastaviti, dobro očistiti, pa onda ponovo sastaviti.
6. Orgon se može kontrolirati i manipulirati.
7. Dolazi iz sunca u velikim količinama. Tako mu je i gustoća najveća u popodnevnim satima a najmanja negdje između 3 i 4 sata, ujutro.
8. Vremenske prilike, vlaga, oblaci, temperatura, doba dana itd. mogu utjecati na proces akumuliranja orgona.
9. Orgonska energija se kreće u pravcu magnetskog polja. U odnosu na neko električno polje, kreće se pod pravim kutem.
10. Voda upija orgon. To je i jedan od razloga zašto se voda koristi u ćeliji. Vrsta vode koja se stavlja u ćeliju također može biti veoma bitna. (Navodno, izvorska voda je najbolja za korištenje u orgonskoj ćeliji).
11. Orgonska energija ima dva polariteta. Tako možemo imati pozitivnu i negativnu orgonsku silu.
12. Orgonska energija može probiti ili se kretati kroz sve do sada poznate materijale. Može proći kroz blok od željeza debljine 20 metara. Stoga ni u kom slučaju ne treba misliti da mi tu energiju držimo "zarobljenom" u kućištu Joe-ćelije. Čini se da ona ostaje unutra samo zato što ona to hoće. Ono kako se čovjek koji radi sa orgonom treba postaviti, to je da uz pomoć orgonske ćelije on stvara određene uvjete u kojima se ta energija može "saditi" i "uzgajati." (Čini se da materijali na bazi polimera ipak mogu zaustaviti ili otežati prodor orgonu.)
13. Sporo se kreće kroz vodiče. Treba mu oko 20 sekundi da bi prošao kroz žicu dužine 50 m. Za eksperimentatore to bi značilo da trebaju pričekati bar 30 s, nakon što ukopčaju ćeliju, da bi primjetili jedno konzistentno djelovanje orgona.
14. Orgon ima tendenciju kretati se prema gore, vertikalno. To treba imati na umu prilikom sklapanja Joe-ćelije.
15. Orgon se ne može zadržati u ćeliji ili u vodi duže od jednog sata. To objašnjava zašto ćelija 'iscuri' ukoliko nije u upotrebi i zašto se koristi ona baterija od 1.5V. Ona u stvari održava jedan nizak nivo elektrolize, dovoljan da se u ćeliji proizvede upravo onoliko orgona koliko

'istekne' iz nje van. Baterija u tom slučaju samo održava "proces uzgoja" orgona u ćeliji.

16. Pojas radijacije mu je dosta širok, najmanje 50 m u slučaju Joe-ćelije.

17. Orgon prati zakone optike. Prizma ga može odbiti pod kutem, isto kao i ispolirane površine. (Korištenjem zakona optike možemo smanjiti i oticanje orgona iz Joe-ćelije.)

18. Orgonska energija okružuje samu sebe izmjeničnim okruglim poljima suprotnih polariteta. (To se može koristiti kod određivanja promjera cilindra i razmaka između njih kod optimizacije ćelije.)

19. Orgon je osjetljiv na živa bića. Čini se da je stanje svijesti čovjeka koji eksperimentira sa orgonom i njegov odnos, kako prema toj energiji, tako i prema životu uopće, veoma bitan!?! (Čini se da ova energija ima svoju vlastitu svijest i inteligenciju!?!)

20. Orgon se može koncentrirati sve do jedne određene točke. Kad koncentracija orgona u Joe-ćeliji dosegne svoj maksimum, orgon će se početi pretvarati u električnu energiju i naći načina da se u tom obliku i isprazni.

21. Torziona orgonska polja prenose informaciju bez transmisije energije, a propagiraju se kroz fizičke medije ne ulazeći ni u kakvu interakciju s njima.

22. Torziona orgonska polja ne mogu se zakloniti uz pomoć većine materijala, osim sintetičkih materijala na bazi polimera.

23. Svaki fizički objekat, bilo žive ili nežive prirode, posjeduje svoje vlastito karakteristično torziona orgonsko polje.

24. Svi permanentni magneti posjeduju svoje vlastito orgonsko torziona polje.

25. Torziona orgonsko polje može se stvarati uz pomoć geometrijske distorzije fizičkog vakuma. To se može demonstrirati uz pomoć piramide, kupe, cilindra, trokuta itd.

26. Aluminijski, slično ogledalu, može ("optički") odbiti orgonsko torziona polje (refleksija).

27. Orgon prolazi kroz sve materijale, ali različitom brzinom.

KAKO SASTAVITI JOE-ĆELIJU, ORGONSKI AKUMLATOR

Napomena : Prije sastavljanja Joe-ćelije za pogon auta, preporučuje se da se prvo napravi jedna probna ćelija, kako bi se na osnovu nje uvjerali da stvar funkcionira i vidjeli osnovni principi djelovanja orgona. Ona će manje i koštati a također je u stanju pokretati motor.

Probna ćelija – Za eksperimentalne svrhe

Lista dijelova :

1x, providna staklena tegla (može i od akrilnog materijala) promjera 150mm i visine oko 200mm. Mora imati poklopac !

1x, komplet od 5 cilindara od nehrđajućeg čelika promjera 2.5mm, 5mm, 7.5mm, 10mm i 125mm (1,2,3 i 4 cola - otpiljene cijevi ?)

18x, graničnik (izolator) promjera 12mm, od ebonita ili crne gume (postavljaju se između cilindara kako bi održali ravnomjernu udaljenost između njih)

1x, 250mm remen od nehrđajućeg čelika

2x, pričvršćivač čelični

1x, 500 mm crijevo koje se skuplja na povišenoj temperaturi – njime se obloži onaj čelični remen (izolacija)

2x, objumni držači – montiraju se sa strane ćelije tako da se ona može prihvatiti za njih.

Jedan primjer skinut sa interneta:

Napomena : Ovim tekstom sam imao namjeru samo objasniti osnovne principe orgonske energije i Joe-cell. Onima koji žele eksperimentirati preporučam skupiti što je moguće više informacija na ovu temu, prije nego što počnu sa eksperimentima. Dosta informacija (i dezinformacija !) može se trenutno naći preko interneta a postoje i brošure kao npr. *Experimenter's Guide to the Joe Cell*, Alex Schiffer; *How to Run Your Car on Zero Point Energy*, itd... Postoji i jedan negativni oblik orgonske energije (DOR) koji nastaje kada se orgonska energija izloži negativnim uticajima iz okoline i koji može biti štetan po zdravlje (Oranur Efekat). Prilikom rada sa orgonom treba izbjeći blizinu katodnih cijevi (TV, kompjuter itd.), mikrovalnih pećnica, fluorescentnih svjetala, mobilnih telefona, radio-aparata, TV i telefonskih odašiljača, nuklearnih postrojenja itd.

Ovdje može biti Vaša reklama